

pomoc medyczna w nagłych wypadkach

PODSTAWOWA OPIEKA ZDROWOTNA – W RAZIE LŹEJSZYCH DOLEGLIWOŚCI - POMOC LEKARZA I PIELĘGNIARKI W CIĄGU DNIA I W NOCY

Z pomocy w przychodni POZ może korzystać każdy, kto „zapisał się” (złożył deklarację) do wybranego lekarza i pielęgniarki. Lekarz POZ zapewnia opiekę w przychodni od poniedziałku do piątku między godz. 8.00 a 18.00. Po godz. 18.00 w dni powszednie, w soboty, niedziele i święta można skorzystać z pomocy lekarza POZ w ambulatorium nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej.

NOCNA I ŚWIĄTECZNA OPIEKA ZDROWOTNA

To przedłużenie opieki lekarskiej i pielęgniarskiej POZ. Pomoc świadczona jest codziennie od godz. 18.00 do godz. 8.00 rano następnego dnia, a także całodobowo w soboty, niedziele, dni świąteczne i inne dni ustawowo wolne od pracy.

? Kiedy można skorzystać z nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej?

Z opieki całodobowej Pacjent może skorzystać w przypadku dolegliwości, z powodu których podczas pracy przychodni zgłosiłby się do lekarza POZ, np. w sytuacji, gdy:

- zastosowane środki domowe lub leki dostępne bez recepty nie przyniosły skutku
- istnieje obawa, że czekanie do momentu otwarcia przychodni może znacząco wpłynąć na rozwój choroby, ale nie ma objawów, które wskazywałyby na bezpośrednie zagrożenie życia (bo wtedy trzeba byłoby wezwać karetkę).

Świadczenia obejmują lekarską i pielęgniarską opiekę, z której można korzystać w ambulatorium oraz nocną pomoc wyjazdową (wizyta lekarza lub pielęgniarki w domu chorego i zapewnienie mu w razie potrzeby ciągłości leczenia).

Pacjentów nie obowiązuje rejonizacja – chory może wybrać dowolną placówkę w województwie. Jeśli jednak stan zdrowia uniemożliwia mu dotarcie do przychodni i potrzebna będzie wizyta w domu - pacjent powinien poprosić o nią w placówce zabezpieczającej opiekę całodobową dla jego terenu.

POGOTOWIE RATUNKOWE ☎ 999 ☎ 112

Pogotowie ratunkowe wzywamy wyłącznie w sytuacjach bezpośredniego zagrożenia życia lub stanach nagłych, mogących prowadzić do istotnego uszczerbku na zdrowiu.

? Jakie informacje należy podać dyspozytorowi?

W telefonicznej rozmowie dyspozytor przyjmujący zgłoszenia zada kilka pytań, należy określić:

- kto potrzebuje pomocy (imię, nazwisko, wiek, płeć)
- jaki jest powód wezwania karetki (co się stało, jakie pacjent ma obrażenia lub objawy choroby)
- kto wzywa karetkę (imię i nazwisko, numer telefonu)
- dokładne miejsce zdarzenia (adres, lokalizacja) z podaniem punktów orientacyjnych przy drodze dojazdu (np. kościół, posterunek policji, most).

UWAGA!

Nie wolno pierwszemu odkładać słuchawki. Wezwanie przyjęte do realizacji zostanie potwierdzone przez dyspozytora słowami: „wezwanie przyjęte”. W sytuacji zagrożenia życia każdy ma prawo wezwać karetkę, która udzieli poszkodowanemu pomocy bezpłatnie. Natomiast za fałszywe wezwanie karetki – traktowane jako dowcip - odpowiada się przed sądem.

POMOC W STANACH NAGŁYCH – URAZY, ZAGROŻENIE ZDROWIA LUB ŻYCIA

Szpitalne Oddziały Ratunkowe

Szpitalne Oddziały Ratunkowe (SOR) - udzielają pomocy medycznej osobom w stanie nagłego zagrożenia zdrowia, które są przywożone przez karetkę lub zgłaszają się same. Każdy SOR posiada zaplecze w postaci podstawowych oddziałów szpitalnych - ogólnego, chirurgiczno-urazowego, ginekologiczno-położniczego, dziecięcego, oraz Oddziału Intensywnej Terapii, a w niektórych szpitalach również innych oddziałów specjalistycznych. Do SOR-u można zgłosić się bez skierowania. Nie obowiązuje rejonizacja. Szpitalny Oddział Ratunkowy jest przeznaczony dla pacjentów wymagających pomocy w stanie nagłym i nie zastępuje lekarza podstawowej opieki zdrowotnej ani lekarza poradni specjalistycznej. Lekarz SOR kieruje wyłącznie na badania i konsultacje niezbędne ze względu na stan nagłego zagrożenia życia lub zdrowia. W razie potrzeby SOR przekazuje pacjenta do leczenia szpitalnego lub zapewnia transport do innej specjalistycznej placówki.

POSTĘPOWANIE W RAZIE UKĄSZENIA PRZEZ KLESZCZA

W przypadku znalezienia na skórze kleszcza (u siebie lub dziecka) możemy spróbować usunąć go sami albo udać się po pomoc medyczną do przychodni POZ lub ambulatorium nocnej i świątecznej opieki zdrowotnej. Zarówno ambulatoria jak i gabinety lekarzy POZ są wyposażone w podstawowe narzędzia pozwalające na usunięcie pasożyta i zdezynfekowanie śladu po ukąszeniu. Może zrobić to lekarz lub pielęgniarka. Przychodnia lub ambulatorium podstawowej opieki zdrowotnej nie powinno odsyłać pacjentów wymagających usunięcia kleszcza do SOR – oddziału przeznaczonego do zabezpieczania pomocy pacjentom po urazach lub w stanie zagrożenia życia. Jeśli kleszcz jest trudny do usunięcia i lekarz uzna, że stan po ukąszeniu wymaga interwencji chirurga, powinien wystawić skierowanie do poradni chirurgicznej z dopiskiem „pilne”, by ułatwić pacjentowi uzyskanie pomocy specjalisty.